

TURKISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
TURC A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TURCO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Aşağıdaki iki parçadan **bir** tanesini seçerek, seçtiğiniz parça hakkında bir eleştiri yazınız.

1.

Frau Adler ve Berlin Treni

Frankfurt'tan Berlin'e trenle gidişim, tren sevgimi bilen Almanyalı Türk arkadaşlarımın bu yolculuğu bana bir armağan olarak vermek istemeleri fikrinden doğmuştu. Almanyalı Türkler Avrupa'nın hızlı, güvenli ve konforlu trenleriyle seyahat etmeye öyle alışmışlardı ki, benim gibi artık yılın yarısını Türkiye içi seyahatlerde geçiren bir gezginin modern trenlerle seyahati hala uçağa tercih etmesini belki de yadırgıyorlardı. Oysa Avrupa trenleri bana egzotik geliyordu. Türk trenleri her bakımdan 1930'larda kalmış, yavaş ve konforsuzdular, adeta gezen müzeler olarak tehlikeli *Ley ley limi limi ley!* şarkısına takılmışlardı. Gelen, geçen ve devam etmekte olan bütün hükümetler tren sevmediklerinden değil; karayolları ve petrol konularına daha fazla ilgi duyduklarından biz ülke olarak benzin fiyatları, karayolu seyahati ve kazalarında Avrupa rekortmeni olmayı sürdürüyorduk. Hala öyledir.

Almanya'nın değişik şehirlerinde Türkçe ve Almanca olarak düzenlenen okuma akşamlarına katılmışım, iki hafta süren bir edebiyat turnesinden sonra İstanbul'a dönmeden önce son durak olacak Berlin'e gidiyordum. Bu benim Berlin'e ilk gidişimdi ve Berlin'i görmeden Avrupa'nın eksik kalacağına inandığımdan ancak şehir romantiklerinin şehirlere karşı duyabileceği türden heyecanlıydım. Beni, büyük, gösterişli ve son derece modern Frankfurt Main Hauptbahnhof'tan Berlin'e yolcu etmek üzere hepsi meslek sahibi ve iki anadilli üçüncü kuşaktan sekiz Almanyalı Türk genci getirmişti. Hesaplarıma göre yaklaşık 560 kilometre yolu, on kadar durakta yaklaşık 30 dakika kaybederek toplam dört saat altı dakikada alacak iki katlı modern ve konforlu tren(im), saatte yaklaşık 160 kilometre hız yapacaktı. Ona yaklaşım metali, en güzel ve en kullanışlı sanat eserlerinden biri olan trene dönüştüren teknoloji ve insan emeğine bir kez daha hayran oldum. Beyaz üzerine kırmızı çizgiyle süslenmiş trenim önde sivrilerek tamamen bir burun gibi uzanan uzun yüzünü yerdeki raylara yapıştırmış, iki yandaki pencereleriyle tıpkı çekik ve zeki gözlerle yolcularını süzen çok güzel bir yılana benziyordu.

Seyahatlerde daima koridor tarafı koltuğa oturmayı sevdiğim halde bu kez her mevsim yeşil Almanya manzaralarını seyredilemek için pencere yanındaki koltuğu tercih etmişim. Vagonun en önündeki koltuğun üstündeki rafa sırt çantamı yerleştirdim. Kabanımı duvardaki kancaya astım. Geniş, temiz ve rahat koltuğuma oturdum. Su şişemi ve seyahat defterimi önümdeki file göze yerleştirdim... Yanımdaki koltuk boştu. O sırada tren hareket etti. Üçüncü kuşak bile olsa hala son ana kadar peronda bekleyip, yolcuya el sallama geleneğini koruyan genç Almanyalı Türklere ben de el sallayarak, yakın gelecekte kimsenin kimseye ayıracak vakti olmadığı gerekçesiyle kaybolacak bu veda törenini tamamladım. ... [Aslında] yolculuğumun Frankfurt-Fulda arasındaki kısmı, ara istasyonlarda kısa duraklamalar, inen binen yolcular dışında tamamen böyle geçti, ancak Fulda'da trene Frau Adler bindi, elinde Virginia Woolf sesli kitabıyla oturan tek yolcu olmam bahanesiyle yollarımız kesişti ve güzel hikayeleri olan insanların pek çoğu gibi o da hemen anlatmaya başladı.

Buket Uzuner, *Yolda* (2008)

- Yazar bu parçada hangi konuları işliyor?
- Yazarın kullandığı dil konularını nasıl tamamlıyor?
- Okuyucuda bu parçayı okumaya devam etme arzusunu yazar nasıl sağlamış?

2.

Nefes Almak

Nefes almak, içten içe, derin derin,
Taze, ılık, serin,
Duymak havayı bağrında.

Nefes almak, her sabah uyanık.

5 Ağaran güne penceren açık.
Bir ağaç gölgesinde, bir su kenarında.

Üstünde gökyüzü, ufuklara karşı.
Senin her yer: Caddeler, meydan, çarşı...
Kardeşim, nefes alıyorsun ya!

10 Koklar gibi maviliği, rüzgârı öper gibi,
Ananın südünü emer gibi,
Kana kana, doya doya...

Nefes almak, kolunda bir sevgili,
Kırlarda, bütün bir pazar tatili.

15 Bahar, yaz, kış.

Nefes almak, akşam, iş bitince,
Çoluk çocuğunla artık bütün gece,
Nefesin nefeslere karışmış.

Yatakta rahat, unutmuş, uykulu,

20 Yanında karına uzatıp bir kolu,
Nefes almak.

O dolup boşalan göğse...
Uyumak, sevmek nefes nefese,
Kalkıp adım atmak, tutup ılık çalmak.

25 Sürahide, ıslıl ıslıl, içilecek su.
Deniz kokusu, toprak kokusu, çiçek kokusu.
Yüzüme vuran ışık, kulağıma gelen ses.

Ah, bütün sevdiklerim, her şey, herkes...

Anlıyorum, birbirinden mukaddes,
30 Alıp verdiğim her nefes.

Ziya Osman Saba, *Geçen Zaman* (1991)

- Şiirin yapısı ve konusu arasındaki ilişki hakkında neler söylenebilir?
 - Yazarın kullandığı dil şiirin konusunu nasıl tamamlamaktadır?
 - Şiirin okuyucuda uyandırdığı duygular nelerdir? Şair bunu nasıl başarmaktadır?
-